

Ismerjük meg Várgesztes új lakóit

Fiatal házaspár költözött a Petőfi utca 17-be: Wachter Pál és Meizl Mónika. Mindketten Tatabányáról, születési helyükről érkeztek. Pál kőműves szakmunkás, és a hideg burkoló szakképesítést is megszerezte. 1998-tól az építőiparban dolgozott, de az ágazat hanyatlása miatt a Grundfos-nál keresett és talált biztonságot jelentő munkát a karbantartóknál, állandó reggeles műszakban. Mónika emelt szintű szakiskolában szerzett gazdasági informatikus képzettséget. Mivel szakmájában nem tudott elhelyezkedni, az egészségügyi termékeket előállító Coloplast-nál dolgozik váltóműszakban.

2005-ben házasodtak és 2008-ban kezdték meg saját fészkük kialakítását. Először az utcai fronton, még a háború előtt

épült, de régóta üresen álló, omladozó vályogház bontásával kezdték a munkát. A hátsó négyzetes alapterületű házikat teljesen felújították. Az első szinten konyhát, fürdőszobát és kamrát alakítottak ki. A felső szintre belső lépcső vezet, ez a lakótér. A meleget ontó cserépkályha a felszálló levegővel az egész házat csodálatosan befűti. Legutóbb betonozott bejáró utat

építettek és a házhoz fagerendás gépkocsi beállót illesztettek. Nagyon jól jött kettőjük négy keze és Pál építőipari szaktudása, mivel mindent saját erőből kellett megvalósítani.

Wachter Pál kedves párjával Tatabányáról jött és az ősök földjére érkezett. A lebontott házat a nagypapa, Wachter Pál (1912-1977) építette, aki szintén kőműves volt. Az Ő édesapja Wachter Mihály, aki az első világháborúban esett el. Özvegye, Haás Anna egyedül nevelte fel négy gyermeküket - Józsefet, Máriát, Mihályt és Pált - az Arany János u. 4. szám alatti Wachter házban. Várgesztestől az eltávolodás akkor következett be, amikor az ifjabb Wachter Pál (1952-2006) a Tatabányai szénbányánál kapott munkát és lakást, mint géplakatos. De a legifjabb Wachter Pált haza húzta a szíve.

Mindketten nagyon jól érzik itt magukat, hamar beilleszkedtek, ápolják a kapcsolatot a szomszédokkal, mert azt tartják: „Jó

Megkoszorúzták az emléktáblát

Egy évvel ezelőtt leplezték le azt a márványtáblát Várgesztesen, ami a falu tanítójának, Molnár János születésének 100. évfordulója alkalmából állított emléket.

December 16-án, a délelőtti szentmisét követően újra a régi iskolaépületnél gyülekeztek a volt tanítványok, ismerősök, barátok, hogy együtt emlékezzenek a pedagógusra, aki 45 éves pályája során generációknak adta át tudását, mindvégig a faluban.

A mintegy félszáz jelenlévőt Krüplné Pillmann Klára köszöntötte, majd Jezsó Pál, az emlékprogramot szervező Hagyományörző Nyugdíjas Klub elnöke idézte fel a példamutató életút főbb állomásait.

Mint elmondta: a kitűnő felkészültségű pedagógus azzal a küldetéssel érkezett a Vértes szívébe, hogy a falu gyermekeit megtanítsa magyar nyelven beszélni. Ezáltal a zárt község tagjai a magyar nyelvet beszélő külvilággal fejleszthették kapcsolataikat, hogy ne legyen nyelvi akadály a eredményes továbbtanulásuknak.

45 éven keresztül (1931-től 1976-ig) életének szinte minden percét Várgesztes kulturális fejlődésére fordította. Több generáció gyermekeinek színvonalas oktatásán túl, a falu felnőtt lakosságának kulturális életét is gazdagította. Szívósan szervezte az iskola fejlesztését és a kultúrház építését. Kétkezi munkájával is segítette a település gyarapodását – mondta az elnök.

Az ünnepi gondolatokat követően a Hagyományörző Nyugdíjas Klub, az iskola és az óvoda képviselői, valamint Klubér János alpolgármester helyezte el a tisztelet és az emlékezés koszorúját az emlékhelyen.

A kiváló pedagógus és népművelő így vallott magáról egy, a Dolgozók Lapjában 1972. május 20-án megjelent cikkben: „Tulajdonképpen én egész pályafutásom alatt népművelő voltam, vagyok ma is. A pedagógus a faluba kerülve - ha igazán pedagógus - meg kell, hogy lássa a tennivalókat az iskolán kívül is. 1931-ben kerültem Várgesztesre a budai tanítóképző elvégzése után, máskülönben marcali vagyok. Ez volt tehát pedagógiai pályafutásom első, s azóta is egyetlen állomása. Megszerettem itt az embereket, a községet, a tájat, soha nem is vágytam el innen. Kévs olyan ember van Várgesztesen, akit ne tanítottam volna.”

A Molnár tanító életművét bemutató kiállítást a község háza közösségi termében lehet megtekinteni.

GESZTESI KRÓNKA • Közéleti és információs havilap • Lapalapító és kiadó: Várgesztes Község Önkormányzata, 2824 Várgesztes, Arany J. u. 47. • Felelős kiadó: Menoni Gabriella polgármester • Főszerkesztő: Salamon Gyöngyi, e-mail: salamony@t-email.hu • 20/9611-833 • Hirdetésfelvétel: 20/9611-833 • Lapzárta: minden hónap 8. napja.

Megjelenik havonta 230 példányban. • Készül: Sollers nyomda - Tata, felelős vezető Belec Zsolt - 12/124/2011. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy az olvasói leveleket, reflexiókat rövidített formában, szerkesztve közölje. Ezek az írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét. A meg nem rendelt anyagok és hirdetések tartalmáért a szerkesztőség felelősséget nem vállal. Anyagokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. ISSN: 2062-5472

2013. JANUÁR

VÁRGESZTES KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÖZÉLETI ÉS INFORMÁCIÓS HAVILAPJA

Adventi dallamok

Német nyelvű karácsonyi dallamok töltötték be december 2-án délután a várgesztesi templomot, ahol a helyi Német Nemzetiségi Önkormányzat elnöke, Pillmann József köszöntötte elsőként a jelenlévőket, majd Hartdegen Sándorné, a Német Kultúregyesület elnöke osztotta meg adventi gondolatait.

- Az adventi koszorú jelképezi a várakozást, Jézus eljövételét. A koszorút négy gyertya díszíti. Három lila és egy rózsaszín. Mindegyik jelképez valamit. A hitet, a reményt, a szeretetet a három lila,

míg az örömet a rózsaszín. Utóbbi advent harmadik vasárnapján gyűjtjük meg. Kívánok mindenkinek örömteli, szeretetteljes várakozást a következő hetekben - zárta szavait az elnök asszony. Ezt követően léptek színre a meghívottak, a dunaharaszti Sváb Dalkör, a szári Német Nemzetiségi Dalkör, Mohl Ferenc, a vértessomlói Heimattöne Kapelle zenekar trombitása és a vendéglátók dalköre. Szébbnél szebb adventi, karácsonyi dalok töltötték meg melegséggel a lelkeket, jelezve a szeretet ünnepének közeledtét.

Dalok a szeretetről

„Szép Tündérország támad föl szívemben Ilyenkor decemberben. A szeretetnek csillagára nézek, Megszáll egy titkos, gyönyörű ígézet, Ilyenkor decemberben.”

Többek között az idézett Juhász Gyula vers megzenésített változata is elhangzott a várgesztesi templomban, ahol második alkalommal rendezték meg az adventi koncertet. Györyné Talabér Angelika (gitár, ének) és Krüplné Pillmann Klára (vokál) repertoárjából nem hiányoztak a legismertebb karácsonyi népdalok és műdalok, melyek közül többet német nyelven interpretáltak a nemzetiségi falu hallgatóságának.

Krüplné Pillmann Klára Móra László versével karácsony édes ünnepének közeledtére hívta fel az adventi áhítat közönségének figyelmét:

„Az emberszívek örökélő őr
Tegye ma össze mind a kezeket!
Karácsony édes ünnepén
Maradj vendégünk: Jóság, Szeretet!”

Az előadók közvetlen, maníroktól mentes előadását meghatódott tisztelettel és tapsal fogadta a közönség, ezzel is megköszönve a meghitt pillanatokot.

VÁRGESZTESI KOCSMÁK I.

A Rizing kocsmá

Kéktúra kirándulásaink során különös jelentőségük volt az útvonalon elhelyezkedő falusi kocsmáknak, mivel a kéktúra bélyegzőt itt mindig megtaláltuk. Várgesztesen 1984-ben tért be kis családjunk a Rizing kocsmába. Igaz, hogy akkor már más volt az üzemeltető, de még húsz évvel később is csak úgy emlegették a falubeliek, hogy a Rizing kocsmá.

Rizing István 1946-ban kapott üzemelési engedélyt. A régi parasztház utcai szobáját nyitották meg kifelé, amit aztán a ház előtti virágos területen bővítettek, jellegzetes sváb építési stílusban, ahogy azt ma is látjuk. Ifjú Rizing Istvánnal 1947-ben házassodtunk és mi lettünk a kocsmá tényleges üzemeltetői – mesél Beck Lujza néni a kezdetekről. A maszek világnak az 1949-es államosítás vetett véget, a ház kocsmái része a Tatabányai Vendéglátó hatáskörébe került, és mi alkalmazottak lettünk fix fizetéssel. A falubeliek kívül sok bányász és favágó járt a kocsmába. A bányatröszt vezérkarának is kedvelt helye volt a kocsmá, az udvaron főztek is maguknak, Istvánnal eljártak vadászni. Valakiknek ez nagyon nem tetszett, és a férjemet letartóztatták. 9 hónap alatt megjárta Tatabánya, Komárom, Esztergom börtöneit. Tiltott vadászattal és más valótlan dolgokkal vádolták. István nem kért ügyvédet, mondván: „Csak a beteg ember hív orvost, én nem vagyok beteg!” A kijelölt pesti ügyvéd kártérítést követelt, miután a bíróság vétlennek találta, de az ártatlanul meghurcolt ember csak annyit mondott: „Nem követek semmit, csak már legyen vége ennek a szörnyűségnek!”

A kis Lujza már gyerekkorában gyakorolta a vendéglátást. Visszatérő nyaraló vendégei voltak a Beck háznak, többek között Markovics főorvos, akinek magánkórháza volt Pesten. Három hétre 250,- pengő volt a szoba ára kosztal együtt, abban az időben, amikor a népszerű sláger úgy szólt, hogy „Havi 200 pengő fixszel, az ember könnyen viccel”, és ezért a pénzért már a legjobb tehenet is meg lehetett venni. Az egész család annyira elégedett volt a szolgáltatással, hogy a főorvos végül 300,- pengőt fizetett, ami minden bizsonnyal a mosolygós, mindig rendelkezésre álló kislánynak is köszönhető volt. A színvonalas kiszolgálásról később a kocsmá panaszkönyve is árulkodott, két évtized alatt csak dicséreteket írtak a vendégek, nem panaszoikat.

A kocsmá fenntartásához hihetetlen munkabírársra is szükség volt. István börtönben, ott a három gyerek és a tengernyi egyéb tennivaló a ház körül. A fiatalabb testvér, János sokat segített a férfimunkában, az após édesanyja, Anna néni a gyerekek gondozásban vállalt sokat magára. 6

órák nyitni kellett, mert jöttek a hajnali törzsvendégek a szokásos pálinkáért, egyébként jellemzően fröccsöt és hordós sört ittak. Reggel 8-kor zárás, de kapa a vállra és rohanás a földekre. Délben az ebéd, majd nyitva tartás délután 3-tól este 10-ig. Vasárnap egész napos nyitva tartás. Hétfőn a kocsmá zárva, de az meg a takarító nap, meg a sok abrosz mosása a mindenkor feladattal. Csak a kocsmából nem lehetett volna megélni. Bérelt földek művelése, állatok tartása is kellett a három generációs család fenntartásához. Három napos búcsúkor végig talpon kellett lenni. Egy alkalommal, a harmadik napon hajnali négykor ment el az utolsó vendég, de ezután mindjárt a takarítás következett, amivel reggel 6-kor lett kész Lujza néni. A gyerekek még aludtak, gondolta csak kicsit később ébreszti őket, hát leült és menten el is aludt. Mire a gyerekek felébredtek, az autóbusz már elment, végül kölcsön kerékpárral tekertek Somlóra, az iskolába. Máig rossz érzései vannak, hogy akkor nem gondoskodott kellően a gyerekeiről, pedig kevesen tudnák utána csinálni, az egyébként mindig kifogástalan helytállást.

A nagy mulatságokat a Vendel napi búcsú, a farsangi bál és az arató bál jelentették. Mózer Józsi bácsi harmonikázott, csábította táncra a legényeket, lányokat, meg az idősebb vendégeket is. 1961-ben tánc közben Geiszt József rosszul lett, meghalt és három árvtal hagyott maga után. A muzsikás a napi bevételét az özvegynek ajánlotta fel a temetésre. Erre a gesztusra a vendégek a szokásosnál is többet dobtak a kalapba. Ezekhez e rendezvényekhez meg kellett kérni a fenntartó, a rendőrség és a tűzoltóság engedélyét. Szigorú rend volt, de egy alkalommal figyelmetlenségéből túllépték az engedélyezett nyitva tartást, nem is maradt el a szabálysértési eljárás. Az itallal és bevétellel, nagyon pontosan kellett elszámolni. A fenntartók a legváratlanabb időpontokban jöttek leltározni, de a nyilvántartás és a tényleges készlet mindig pontosan egyezett. A bevételt mindig na-

ponta postázták. A dokumentumokat Lujza néni sokáig zsákokban őrizgette, de az Arany János u. 41. szám alatti házuk átalakításánál a tűz végzett velük, pedig milyen jó helytörténeti anyag lehetne ma. A börtönből szabadulva, István a bányába ment dolgozni, és így a kocsmá végleg az asszonyra maradt. Hat év után betegség vetett véget a bányászatnak és a kocsmá üzemeltetésnek is. Lujza néni az erdészethez ment dolgozni. Munka után 9 hónapra keresztül naponta járt a kórházba és reszketett férje életéért, de a halál erősebb volt mindkettőjüknél. 32 év házasság után özvegyen maradt.

Károly fiuk a Dunaújvárosi Főiskolán és a Postánál szerzett híradástechnikai mérnök diplomát. Fontos szerepe volt az akkor nagy újdonságnak számító automata telefonközpontok hazai elterjesztésében. Felesége, Pfitterer Irma egészségügyi főiskolát végzett, és 10 év kórházi praxis után, egészségügyi termékeket forgalmazó holland cégnél lett kereskedelmi igazgató. A belsőleg csodásan modernizált szülői házban laknak, a kertet pedig unoka paradicsommá alakították, ahol sok gyerek örömteli napokat tölt el.

István két unokával és három dédunokával örvendeztette meg Lujza nénit. Agrármérnök, felesége Bekke Emma, könyvelő. Miklós fiuk szintén agrármérnök, felesége Linszmajer Andrea üzletkötő, és Kőszeg mellett laknak. Gyermekük a 11 éves Bence és a 8 éves Diana. A kisebbik fiú, István erdőmérnök, felesége szintén Sopronban szerzett mérnök diplomát. Pusztavámon laknak, és a család nagy örömeire 8 hónapja megszületett Álmós.

A legkisebb fiú, János a vendéglátást választotta hivatásul, de a család nagy bánatára, utódok nélkül fiatalon halt meg. „Hogy van Lujza Néni?” – Kérdezik még negyven év távlatából is egykori vendégei, nagy örömmel nyugtázza válaszáat: „Jól!”. Minden vendégnek adni szeretett, még a koldusoknak is. Azt kívánjuk, hogy még sokáig adjon ilyen választ a kérdezőknek!

Bemutakoztak a Komárom-Esztergom megyei járások hivatalvezetői

Czunyiné Bertalan Judit kormány megbízott december 20-án, a megyeházán mutatta be a hat Komárom-Esztergom megyei járás vezető tisztségviselőjét. A hat vezető előéletét tekintve vagy köz-, vagy kormánytisztviselőként végezte eddigi munkáját, tehát a közszolgálatból érkeztek új beosztásukba. Valamennyien megfelelnek a törvény által a tisztség betöltéséhez szükséges valamennyi feltételnek, ezért is javasoltam őket – mondta a kormány megbízott, aki hozzátette: a hivatalvezetők december 17-én vették át kinevezésüket, s még aznap letették a hivatali esküt. Megbízásuk 2013. első napjától lépett életbe. A legfontosabb cél most annak biztosítása, hogy az ügyfelek szempontjából zavartalan legyen az átállás az ügyintézésben.

Esztergomban Horváth-Szedes Gábor, Kisbéren Bozori Zsuzsanna, Komáromban Molnárné Taár Izabella, Tatán J. Nagy Éva, Tatabányán Lendvai Balázs, míg Oroszlányban Séfer Erika irányítja január elsejétől az újonnan felálló közigazgatási szervezetet. Mind szervezeten és funkcionálisan, mind személyi állományát tekintve valamennyi hivatal indulni tudott határidőre, és fontos, hogy az ügyfelek számára ismert helyeken kezdtek meg működésüket, hiszen a polgármesteri hivatalok adtak helyet a most felálló szervezeteknek. Az új hivatalvezetők ezekben még decemberben, értekezleteken tájékoztatták a kollégákat, akik január második óta kormánytisztviselőként végzik tevékenységüket.

Lendvai Balázs – tatabányai járás

Idén összeérnek az ifik

Évzáró ülésen értékelte Pillmann Ferenc elnök november utolsó napján a várgesztesi Sport és Faluvédő Egyesület labdarúgó szakosztályának teljesítményét.

Mint elhangzott, a megye II-ben gyerekcsoportot is nevezni kellett. Sikeresen megegyezt a Vértesi Erőművel, így közösen indítottak egy U14-es csapatot, melynek versenyzetésébe anyagilag is be-

szállt az egyesület. Az együttes hozzáállása remek – mondta az elnök, s ezt az eredmények is bizonyítják: a II csapatos bajnokság első felvonását a 2. helyen zárták.

Az U19-es csapat 10 pontjával a II. helyről várja a tavaszi rajtot, s ezzel kapcsolatban Pillmann Ferenc azt hangsúlyozta: Nem akarok jóslni, de ha együtt marad ez a gárda, meglátjátok, jövőre kiváló eredményeket fognak elérni. Horváth József edző csapata nagy reményekre jogosítja a vezetést és a szurkolókat.

Horváth Attila edző felnőtt kollektíváját nem lehet azzal vádolni, hogy megalkuvón, döntetlenre törekedve játszott volna a szezon első felét, ugyanis kizárólag az utolsó fordulóban ikszeltek Süttő csapatával. A többiben vagy győztek, vagy elbuktak.

Győzelemmel indult a 2012/2013-as szezon a Csémmelel, majd ezt követően kaptak egy harmast a Kesztölcstől idegenben, s ez így ment tovább. Jellemzően hozta a hazai meccseket az együttes (kettőt veszített, egy döntetlen), s elveszítette az idegenbeli összecsapásokat.

Összességében 19 pontot gyűjtött az őszi szezon 15 fordulójában, amivel jelenleg a 10. helyen tanyázik.

Egy évvel ezelőtt egyébként, az előző szezon felidejében az U19-esek a 14. helyen tanyáztak, míg a felnőttek a 15 csapatos mezőnyben a 13. helyet foglalták el.

Falumikulás

Több mint nyolcvan kaptak meghívót, Várgesztes minden 3 és 14 év közötti gyermeke a mikulás napi ünnepségre, melyet a tavalyi évi nagy sikert követően ismét Áprily Géza, többszörös fesztiváldíjas előadóművész nyitott meg a faluház zsúfolásig megtelt konferenciatermében.

Mikroszkóp-Színpad egykori oszlopos tagja interaktív programjában együtt zenélt az apróságokkal, magyar és német nyelvű dalokat tanított, s a humort sem nélkülöző produkciója igencsak megmozgatta a kicsiket az izgatott várakozás órájában. A műsort Szolga Róbert, a képviselő-testület tagja szponzorálta tiszteletdíjából. A szórakoztató percekét követően aztán, immár Mikulásként tért vissza a művész, hogy mindenkinek átadja a meglepetés csomagot, feltéve a koronát a maradandó élménnyel gazdagító várgesztesi eseményre.